

суб'єктивна сторона, об'єктивна сторона. Вважаємо, що відповідальність у місцевому самоврядуванні настає не лише за правопорушення.

В муніципально-правовій відповідальності, тобто, по суті, відповідальності за неналежне здійснення місцевої публічно-самоврядної влади, вимога обов'язкової наявності вини у здійсненні конкретного правопорушення надмірно би звужувала діапазон її застосування і знецінювала б соціальне призначення цього виду відповідальності. Особливість відповідальності в місцевому самоврядуванні полягає в тому, що наявність, на перший погляд, конкретних правових підстав (а саме – незадовільне становище місцевого господарства, падіння виробництва, невиконання місцевого бюджету тощо) не повинно означати обов'язку територіальної громади достроково відкликати депутата ради, припинити повноваження ради чи відповідного сільського, селищного або міського голови.

*Романенко Людмила Миколаївна,
кандидат юридичних наук*

КУРС ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ ЧЕРЕЗ ВОЛЕВИЯВЛЕННЯ НАРОДУ

Курс України на членство в Європейській Союз та НАТО український народ обрав для себе ще за часів президентства Януковича та відстоював цей напрямок жертвуючи власним життям та закріплюючи власною кров'ю на Майдані. Саме таким чином народ України в 2014 році виборював своє право бути тим самим носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні, що закріплено в статті 5 Конституції України.

Саме на тлі народного повстання під час своєї виборчої компанії Порошенко дав народу Україна надію на реалізацію курсу України на її членство в Європейському Союзі та НАТО, але протягом п'яти років

президентства з 2014 року по 2019 рік п'ятий Президент не поспішав з реалізацією обіцяного курсу.

Тільки під кінець своєї президентської каденції Порошенком було здійснено лише один крок, який очевидно більше направлений не на наближення нас до ЄС та НАТО, а підживлення обіцянки, наданої народу п'ять років тому, саме цим кроком став проект *Закону №9037 про внесення змін до Конституції*, який направлений на закріплення у Конституції курсу України на Європейський союз та НАТО. Проект Закону було подано Порошенком до Ради, та підтримано у цілому 334 депутатами Верховної Ради 7 лютого 2019 року. Цей жест доброї волі п'ятого президента скоріше можна назвати не цілеспрямованим курсом до членства в ЄС, а продумаю стратегією передвиборчої компанії, метою якої було переконати народ у намірах в обмін на голоси виборців. *Але не потрібно мати визначний склад розуму, щоб зрозуміти, що Закон №9037 та зміни до Конституції, які він делегує, не є нічим іншим, окрім пафосного передвиборчого кроку, який не має під собою жодного реального підґрунтя в конкретних діях та часових рамках.*

Конституційна реформа про те, що Президент України, згідно статті 102 Конституції України, є гарантом реалізації стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору не змінить нічого або майже нічого. Також, на превеликий жаль, вона ніяк не зупинить розворот України, якщо одного дня до влади прийде "антизахідний уряд". Ці зміни також не стануть кроком до вступу в НАТО та ЄС. Понад те, конституційна реформа за проектом Порошенка жодним чином чомусь не прибирає з Конституції радянські атавізми, які невластиві країнам НАТО та їхнім партнерам та більше шкодять подальшій співпраці.

Нажаль, нереалізований за багато років курс на членство в ЄС та НАТО, а особливо в НАТО, призвів та надав можливість сусідній країні - агресорці здійснити військове повномасштабне вторгнення в Україну та розгорнути кровопролитну війну в Україні. Саме це кровопролиття показало наскільки

було, є і залишається важливим той самий стратегічний курс на вступ України до ЄС та НАТО.

Ту стратегію, про яку йдеться в Конституції України, та яку не застосовано жодного разу Порошенком намагається в повному обсязі наздогнати та реалізувати Зеленський, але всім відомо, здійснити та реалізувати цей шлях в стані війни вкрай важко.

Вступ України до Північноатлантичного альянсу або НАТО є беззаперечним, він не потребує обговорення, він є для України вже не просто панацеєю, а життєвою необхідністю для можливого подальшого мирного співіснування поряд з країною - агресором. В даному випадку, як кажуть «бери і роби».

Щодо вступу до Європейського Союзу між вченими, економістами, політичною та бізнес елітою та і самим народом України точаться різні думки.

З перших днів повномасштабного вторгнення, країни Європейського Союзу протягнули руку допомоги та надали прихисток для мільйонів жінок та дітей з України, зараз лєвова частина цього населення надалі проживає та залишається на території ЄС ознайомлюючись з життям в ЄС не як турист, який бачить гарну картинку, а як споживач.

На мою думку, вибираючи та закріплюючи точний та послідовний стратегічний курс України на вступ до Європейського Союзу в обов'язковому порядку потрібно реалізувати право народу на здійснення ним влади та право саме волевиявленням народу визначати і змінювати конституційний лад в Україні, що, згідно Конституції, належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Зважаючи на те, що саме український народ шляхом голосування через референдум має вирішити, чи обирати йому інтеграцію на членство в Європейському Союзі та потім сліпо виконувати всі вимоги Європейського Союзу незважаючи на те, чи приносять вони користь народу чи навпаки обмежують його власні права і свободи у власній країні, а деякі з них викликають зубожіння, накшталт підвищення пенсійного віку, підвищення податків та збільшення цін на комунальні послуги. Саме український народ,

реалізуючи своє право бути єдиним джерелом влади в Україні має визначити конституційний лад держави та її курс на членство в Європейському Союзі.

Саме народ через референдум має закріпити своє волевиявлення чи слідувати йому за Європейським Союзом чи вибрати саме той шлях, який визнає Україну як незалежну та суверенну державу та направити всі сили на реалізацію добробуту саме у межах власної незалежної держави на користь кожного окремого Українця.

Я вважаю, що не потрібно сліпо слідувати за реалізацією в членство Європейського Союзу. На мою думку, потрібно достатньо кропітливо вивчити досвід величної країни Великобританії, зважити всі «за» та «проти», ознайомити з цими критеріями народ та тільки потім, в післявоєнний час винести дане питання на референдум і тоді в жодного українця, який любить свою Батьківщину, який наразі проливає кров за її майбутнє, чи якимось іншим чином з усіх зусиль підтримує та допомагає на її благо, не виникне потім докору до влади в констатації факту «А мене не питали...».

Свистун Катерина Андріївна

*студентка заочної форми навчання групи
1-КМ-4 Національної академії
внутрішніх справ*

Науковий керівник:

Чижов Денис Анатолійович

*кандидат юридичних наук, доцент
кафедри конституційного права та прав
людини Національної академії
внутрішніх справ*

РОЛЬ КОНСТИТУЦІЙНИХ ЗМІН У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ ТА НАТО

Інтеграція України до Європейського Союзу та НАТО є важливою віхою для розвитку нашої держави. Вступ до ЄС та НАТО сприятиме становленню сталої демократії, захисту прав людини, економічному зростанню та зміцненню національної безпеки України. Однак для досягнення цих цілей